

A lengyelországi Poznanban tartott európai és a Fülöp-szigeteki, Manilában megrendezett ázsiai fiatalok találkozási előestéjén hálásak vagyunk a kínai keresztényektől érkezett meghívásért. Néhány testvérrel három hetet töltöttünk közöttük, és mindannyiunkat nagyon meghatott az a vendégszeretet, amellyel fogadtak minket. A számos találkozás után, még inkább szükségét érezzük annak, hogy megértsük a kínai Egyháznak és ennek a nagy országnak a helyzetét, melyben 56 különböző népcsoport él együtt.

Taizéi Levél

n° 266 Különkiadás ^{HU}

2010-ES LEVÉL

Levél Kínából

A pekingi székesegyház bejáratánál egész nap egymást váltják a keresztények, hogy fogadják az érkezőket. Egy idős asszony meséli: „Miután hosszú éveken át a hit gyakorlásának minden formája tiltott volt, a 70-es évek vége felé a templomok ajtajai kezdtek megnyílni. Ma egyre több nem keresztény ember tér be hozzánk. Olyan sokan vannak, hogy nem tudunk mindenkit úgy fogadni, ahogy szeretnénk.” Egy fiatalember így magyarázza a helyzetet: „A kínai lélek mindig hitt a mennyben, a túlvilágban. Az elmúlt évtizedek nem törölték el a hagyomány értékeit, különösképpen a harmónia utáni vágyat és az idősek iránti tiszteletet. Az elmúlt években szerencsére javult az emberek anyagi helyzete, de ugyanakkor lelki életükben sokan ürességet éreznek, és életük értelmét keresik. Egyre több fiatal fordul a vallás felé, különösen a nagy városokban.”

A Kínai Egyház továbbra is kicsi, lehetőségei pedig igen szerények. Mégis micsoda hitbéli lendülettel találkozhatunk a keresztények között! Csodálatra méltó a kitartásuk és a hűségük. Egyértelmű számunkra, hogy Isten munkálkodik. Találkoztunk olyan hívőkkel, akik a maguk egyszerű eszközeivel aktív szerepet játszanak országuk jövőjének építésében. A 2008-as nagy földrengések után például többen Sichuan tartományba utaztak, hogy segítséget nyújtsanak az áldozatoknak. Ők azóta is ott vannak a földrengés sújtotta területeken, és hűségükért hálás a helyi lakosság.

Többen is meséltek nekünk a szüleikről, nagyszüleikről, akiknek a hitük miatt szenvedniük kellett. Mindannyiukat hálával tölti el az a tudat, hogy vannak olyan, tőlük távol élő keresztények, akik lélekben mellettük állnak. Amikor egy nagy protestáns templomban elmeséltük a jelenlevőknek, hogy Taizében a világ különböző részeiről érkező fiatalok minden pénteken imádkoznak a kínai keresztényekért, akkor hirtelen kitört a taps.

Az Egyházon belüli szakadás okozta seb, melyet a közel-múlt történelme hagyott hátra, továbbra is fájdalmas. Azok a keresztények, akik meg vannak győződve arról, hogy itt az ideje továbblépni, keresik a kiengesztelődés lehetőségeit. Fontos, hogy ez a kiengesztelődés a hívők szívében kezdődjék el. Isten felé fordulva, közösen imádkozva megnyílhat az út a lehetséges egység felé.

Kínában egyre több hívő figyelmes azokra a keresztelési pontokra, amelyek az Evangélium és a több ezer éves kínai bölcsesség öröksége között található. Szerinte Ázsiában sokan vannak, akik összhangban próbálják megélni az Evangéliumot a különböző kultúrákkal és vallásokkal, különös figyelmet fordítva mindeközben a szegényekre. A többi földrész keresztényei megérik-e ennek a látásmódnak az időszzerűségét? Barátságunk és hálánk jeléül, a Taizéi közösség az Operation Hope alapítvány révén 2009-ben egymillió Bibliát nyomtatott ki és juttatott el Kína különböző tartományaiba.

MINDEN EMBERBEN ÉL A VÁRAKOZÁS

A földrészek között esetleges gátakat teremtő nagy kulturális különbségeken túl minden ember egyazon nagy család tagja¹: Kínában tett látogatásunk megerősítette bennünk ezt a meggyőződést.

Kultúránktól, életkorunktól és történelminktől függetlenül közös várakozás él bennünk, egy beteljesedett élet után szomjazunk.

A Bibliában gyakran találkozunk ezzel a szomjúsággal. Úgy jelenik meg mint egy, az Isten által belénk vésett jel, amellyel magához vonz². Engedjük-e, hogy ez a szomjúság mélyre hatoljon bennünk anélkül, hogy túl gyorsan kioltanánk?³ Ha engedjük, akkor lángoló szeretetté válik az iránt, aki mindig több, mint amit képesek vagyunk felfogni⁴.

Minél inkább keressük Istent, annál inkább erre a meglepő felfedezésre jutunk: Ő keres minket előbb. Őzés próféta könyvében Isten úgy beszél népéről mint egy férfi a kedveséről: „Most én el csábítom őt, elvezetem a pusztába, és szívére beszélek” Majd hozzáteszi: „Eljegyezt

¹ Egyazon emberi családot alkotunk és egyazon bolygón lakunk mindannyian: ezért olyan sürgős, hogy közös felelősséggel viseltessünk a minket körülölelő teremtett világgal és a környezetünkkel szemben.

² „Isten, én Istenem, pirkadatkor már előtted virrasztok. Rád szomjazik a lelkem, utánad sóvárog a testem, pusztá, úttalan, vízeten vidéken.” (63. Zsoltár 1) „Lelkem utánad vágyódik éjszaka, és bensőmben a lelkem téged keres.” (Izajás 26,9)

³ Előfordulhat, hogy a vágyaink hívására felületesen válaszolunk. A túlzott fogyasztásba való menekülés például gyakran pótcselekvés olyan kérdésekkel szemben, amelyekkel nem merünk igazán szembesülni.

⁴ A IV. században Nazianzi Szent Gergely így énekelt az isteni titokról: „Ő, te aki minden képzeletet felülmúlsz, hogyan is nevezhetnénk Téged? Milyen dicsőhimmusszal tudnánk Téged megénekelni? Nincs szavunk, amely téged képes lenne kifejezni... Egyetemes sóvárgás és minden ember vágya feléd száll.” Ugyanabban az időben Szent Ágoston ezt írta: „A várakozásban Isten megerősíti a vágyat. A vágyban elmélyíti a lelkünket. Amikor a lelkünket elmélyíti, akkor megtanít minket igazán vágyakozni.”

lek magamnak örökre... a szeretet és az irgalom ajándékával.”⁵

Jézusban, Isten vágyakozása az ember után, a test és vér valóságává válik⁶. Krisztus mindörökre velünk akart maradni és ezért megfizette az árat: kereszthalála által a legvégsőig elment, ártatlanként, minden ok nélkül üldözötté lett. Most pedig, feltámadottként, nekünk adja a Szentlelket, a láthatatlan jelenlétet, aki Isten teljessége felé vonz minket.

RANGSORBA SZEDNI A VÁGYAINKAT

Az emberi szív telis-tele van vágyakkal és törekvésekkel: annyi mindent szeretnénk, néha ellentmondó dolgokat is. Pedig tudjuk, hogy nem kaphatunk és nem tehetünk meg mindent, amit szeretnénk. Ez a felismerés nem szomorú beletörődéshez vezet, hanem épp ellenkezőleg, föl szabadíthat minket, és megkönnyítheti az életünket⁷.

Igen, fontos, hogy tudjuk rangsorba szedni a vágyainkat. Nem mindegyikük rossz, de nem is mindegyik jó. Türelemmel megtanulhatjuk, hogy melyeket kövessük és melyeket hagyjuk magunk mögött.

Ha eldöntöttük, mely törekvéseinket helyezzük előtérbe, ha arra hallgatunk, ami a lelkünk legmélyén lakozik, akkor már Istenre figyelünk. Isten, a vágyaink által is szól hozzánk. A mi feladatunk, hogy a sok belső hang között felismerjük az Ő hangját⁸.

FELÉBRESZTENI MAGUNKBAN AZ ISTEN UTÁNI VÁGYAKOZÁST

Hagyjuk, hogy feléledjen bennünk a legmélyebb várakozás: az Isten utáni vágyakozás!

Társadalmainkban annyira túlértékelődött az azonnali eredményesség, hogy nem könnyű megőrizni a rácsodálkozás és az imádás lelkületét. Pedig a hosszú és látszólag haszontalan csendben eltölt minket a Szentlélek, anélkül, hogy tudnánk, miként teszi ezt.

Megtanulni várni... amikor semmi mást nem teszünk,

⁵ Ózeás 2,16 és 21

⁶ A számáriai asszonytól ezt kéri Jézus a kútnál: „Adj innom!” (János 4,7) A történet folytatásában azt értjük meg, hogy valójában Isten ajándékát szeretné továbbadni. A kereszthen pedig így szól: „Szomjazom” (János 19,28). A körülmények tudatában felmerül bennünk a kérdés: vajon ez a szomjúság nem annak a vágnak a végső kifejezése-e, amely Jézust arra hívja, hogy odaadja az életét és így lássa beteljesülni az Atya szeretetteljes akaratát?

⁷ Sokszor nem értjük meg, hogy mennyire fontos felmérni az életünk befejezetlen és kiszámíthatatlan voltát. A jómódú társadalmak gyakran tagadni próbálják ezt a valóságot. Ilyenkor az lesz a legfontosabb, hogy takargassuk a sebezhetőségünket és közben elfelejtjük, hogy a belső hiányosságok, a szenvedés és a halál is az életünk részét képezik.

⁸ „Áldom az Urat, aki értelmet adott nekem, veséim még éjjel is figyelmeztetnek engem.” (Zsoltár 16,7)

csak egyszerűen jelen vagyunk, elvárások nélkül. Letérdelünk és megértjük, hogy Isten jelen van. Megnyílik a kezünk, hogy befogadjuk Őt. Aki csendben van, az már megnyitotta szívét az Isten előtt.

Az ázsiai kultúráknak évszázadok óta szerves része a lelki elcsendesülés és az imádkozás különböző formái. A szekularizált világban élő keresztényeket talán bátoríthatják ezek a hagyományok, hogy imaéletük megújuljon. A közös liturgiák és együttlétek alatt az elcsendesülés jól megfér a közösségben megélt ünneppel.

MEGOSZTANI MÁSOKKAL MINDAZT, AMINK VAN

A bennünk élő szomjúság Isten után, nem jelenti azt, hogy ne fordulnánk gondoskodó szívvel a minket körülvevő világ felé. Ellenkezőleg, ez a szomjúság hajt minket, hogy megtegyük még a lehetetlent is azért, hogy mások is élvezhessék a teremtés javait, és rátaláljanak az élet örömére⁹.

Ha rangsorba szedjük a vágyainkat, ha elfogadjuk, hogy nem tudunk mindent megkapni, akkor nem fogunk felhalmozni kincseket saját magunk számára¹⁰. Szent Ambrus már a IV. században így gondolkozott: „Nem a te javaidból adsz a szegénynek, hanem csak ami az övé, azt adod vissza neki.”

Ha megtanuljuk, hogy nem kaphatunk meg mindent, akkor elkerüljük az elmagányosodást. Az anyagi gazdagság gyakori velejárója a bezárkózás, melynek során elfelejtünk mások felé közeledni. Nem kellene sok ahhoz, hogy mindez másként legyen¹¹.

Az osztozásnak vannak különféle módjai, melyek mindannyiunk számára elérhetőek: kölcsönös segítségnyújtás megszervezése; méltányos kereskedelem; menekültek befogadása; utazások alkalmával más kultúrák és emberi helyzetek megismerése; testvérkapcsolatok kiépítése más városokkal, falvakkal, egyházközségekkel, hogy segíteni tudjunk a szükségét szenvedőknek; legjobb tudásunk szerint felhasz-

⁹ A hit hatása nem korlátozódik egyedül a vallásgyakorlás területére. Nem maradhatunk közömbösek semmivel szemben, ami az életminőséget érinti. A tudományos kutatás vagy a művészi alkotás, a politikai, a szakszervezeti vagy az egyesületi életben való elköteleződés mind Isten szolgálatába állítható tevékenységek. Akár a tanulás vagy az oktatás, akár a cégünk humánus módon való irányítása, akár a családnak vagy a barátoknak szentelt idő: ezek mind előkészíthetik Isten országának eljövételét.

¹⁰ A világgazdasági és pénzügyi rendszer megújítása nem valósulhat meg az emberi szív megváltozása nélkül: hogyan lehetne egy igazságosabb rendszer alapjait letenni addig, amíg néhányan továbbra is mások kárára halmoznak fel anyagi javakat?

¹¹ Amikor a közösségünk különböző földrészek nagyvárosaiban fiatalok találkozták szervezi, a „bizalom világméretű zarándoklatának” állomásait, akkor minden alkalommal több ezer családot kérünk arra, hogy fogadjon be otthonába egy vagy több olyan fiatal, akit nem is ismer és akinek talán még a nyelvét sem beszéli. Ilyenkor mindig megbizonyosodunk arról, hogy mennyire kevés is elég ahhoz, hogy az emberi szívben lakó jóság a felszínre kerüljön.

nálhatjuk a modern technika eszközeit, hogy kölcsönösen támogassuk egymást...

Ügyeljünk arra, hogy ne csak a rossz hírekre figyeljünk, mert különben eluralkodhat rajtunk a borúlátó jövőkép. A háború nem elkerülhetetlen¹². A másik ember tisztelete felbecsülhetetlen érték a béke megteremtéséhez. A leggazdagabb országok határai még jobban megnyílhatnak. A földön megvalósulhat a nagyobb igazságosság¹³.

Az igazságosságról és békéről szóló elemzések-ből és felhívásokból nincs hiány. Ami viszont hiányzik, az a kellő motiváltság, hogy kitartsunk, és tetterre váltsuk a jószándékot.

Az Evangélium az egyszerűségre hív minket. Ha az egyszerűséget választjuk, megnyílik a szívünk mások felé és az Istentől jövő öröm iránt.

ELMÉLYÍTENI AZ ISTENBE VETETT BIZALMAT

Miközben úgy tűnik, hogy sok társadalomban a hit eltűnőfélben van, addig a lelki élet iránti vágyakozás újjászületik. Rajtunk áll, hogy megtaláljuk-e azokat az igaz és egyszerű szavakat, melyek segítségével elérhetővé tehetjük mások számára is azt a hitet, amely éltet minket.

Sokan vannak, akik nem tudják elhinni, hogy Isten személyesen szereti őket. Vannak, akik számára a sok megpróbáltatás lehetetlenné teszi az Istenbe vetett bizalmat¹⁴. Hogyan tudnánk jobban kifejezni, hogy Isten komolyan veszi a kétségeinket és felháborodásunkat a képtelen helyzetekkel

¹² A kétségek, sőt a kudarcok ellenére a XXI. század elejét egyértelműen a népek közötti együttműködés szervezett formáinak keresése és a nemzetközi öntudat egyre erősödő kinyilvánítása jellemzi. Az emberek együttes fellépésének vagyunk tanúi és annak, hogy közösen keresünk megoldást az előttünk álló kérdésekre: klímaváltozás, természetvédelem, egészségügy, gazdaság... A népek között kialakuló függőség persze helyenként félelmet és görcsös identitást megőrző reakciókat ébreszt. Pedig ez az egymástól való függés nem lehetne-e a béke záloga?

¹³ A fejlődő országokban évente 9 millió öt évesnél fiatalabb gyermek hal meg, a többiek 29%-a pedig az alultápláltság áldozata. Ez teljesen elfogadhatatlan. Ugyanakkor fontos elismerni, hogy 1989-ben az Egyesült Nemzetek Közgyűlése egyhangúlag elfogadta a Gyermekek Jogairól szóló nyilatkozatát, aminek köszönhetően jelentősen javult a gyerekekkel való bánásmód: nemzetközi erőfeszítések által a csecsemő elhalálozás és az alultápláltság 30%-al csökkentek az elmúlt 20 évben.

¹⁴ Ez nincs így mindenkivel, aki nagy megpróbáltatáson megy keresztül. Taizében néha találkozom egy fiatalal, akinek gyógyíthatatlan betegsége egyre csak tovább súlyosbodik. Ettől nagyon szenved. Számára lassan megszűnt a kiteljesedett élet lehetősége. A tekintete és az egész lénye mégis meglepő nyitottságot tükröz. Egy napon ezt mondta nekem: „Most már tudom, hogy mit jelent a bizalom. Régen erre nem volt szükségem, de ma már igen.” Egyik levelében pedig hozzát teszi: „Nem engedhetem, hogy a betegség minden figyelmemet lekösse.” Én pedig így szóltam magamban: ez a fiatal nem is tudja, hogy szavai mekkora támaszt jelentenek nekem, és milyen sokakat segít a magatartásával. Alázatosan, de nagyon valóságosan tükröződik rajta keresztül a Feltámadás titka.

我的心灵渴望上主

ISTEN UTÁN SZOMJAZIK A LELKEM (63. ZSOLTÁR)

szemben?¹⁵ Jézus maga is osztozott a szenvedők fájdalmában, amikor a kereszten így kiáltott: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”¹⁶

Sok gyerek nő föl anélkül, hogy bárki, akár csak egyszer is, elmondaná neki, hogy Isten szereti őt. Hol vannak azok a fiatalok, akik elkísérik majd az utánuk jövőket a hit útján?

A felnőttkort elérve vannak, akik elveszítik a keresztény közösséghez való kötődésüket. Gyakran nem egy átgondolt döntésről van szó, hanem sokkal inkább az élet egymást követő eseményei hozzák úgy, hogy a hit a föllállított fontossági sorrendben hátra kerül. Hogyan segíthetnénk egymásnak barátok között, hogy megújítsuk a kapcsolatot a helyi hívó közösségekkel?

Előfordul, hogy a hit terén megszerzett tudás szintje nem egyezik a más téren megszerzett ismeretek szintjével. Egy olyan hit, amely a gyermekkorban tanult módon jut kifejezésre nehezen tud szembenézni a felnőttkor kérdéseivel. Nagy öröm forrása lehet, ha egyre jobban elmélyülünk a hit titkainak megértésében az élet különböző szakaszaiban¹⁷.

BÁTORSÁGBAN MEGÚJULNI

Isten arra hív minket, hogy nagy elszántsággal, ugyanakkor mély alázattal alakítsuk át a világot.

Az idősebbek bátoríthatják a fiatalabbakat. A fiatal nemzedékek nem kevésbé rátermettek mint az őket megelőzők.

Ezt az átalakítást saját magunkon kezdjük el: engedjük, hogy a Feltámadt Krisztus megváltoztassa a szívünket, engedjük, hogy a Szentlélek a nyílt vizekre vezessen minket és bátorsággal induljunk a jövő felé.

Örvendezzünk, hogy él bennünk a vágy, melyet Isten teremtett! Ez a vágy egész életre szóló lendületet ad. „Aki szomjazik, jöjjön, és aki akarja, merítsen ingyen az élet vízből!”¹⁸

f. Alois

¹⁵ A Biblia könyveiben és a többi vallás írásaiban sem található még egyet, amely olyan erővel fejezné ki a szenvedő ártatlan lázadását mint a Jób könyve. Jób rámutat a szenvedésekkel teli élet abszurditására és keserves panaszt emel arra a világra, amelyben jobb lett volna meg sem születni. De még a vad lázadásban is Istenhez beszél. Nem kap választ minden kérdésére, de végül megtalálja a békét az Istennel való találkozásban.

¹⁶ Márk 15,34

¹⁷ Több lehetőség is kínálkozik: bibliolvasó kiscsoport, rövid bibliai részek mindennapi olvasása, egyéni csendes lelkigyakorlat, egyházközségi továbbképzések, tanulmányok a teológiai karokon vagy más egyházi intézményekben, internetes távoktatás...

¹⁸ Jelenések könyve 22,17

Európában, de a világ más részein is, ez a kérdés egyre élesebben vetődik fel.

Húsz éve, nem sokkal a nagy európai változások előtt, számos akadályt leküzdve, két találkozó sikerült közép-Európában előkészíteni:

- Egy kelet-nyugati találkozót, Pécsen, Magyarországon. A találkozó alatt az Európát kettészelő „vasfüggöny” megnyílt Magyarország és Ausztria között.

- Egy európai találkozót Lengyelországban, Wrocławban. Ennek a találkozóknak az előkészületeinek ideje alatt leomlott a Berlini Fal, aminek köszönhetően 50 ezer fiatal először találkozhatott szabadon Európa minden részéről.

Wrocławban Roger testvér ezt mondta a fiataloknak: „Az idén sok nemzet látta leomlani a vasfüggönyt és vele egy időben láttuk ledőlni a félelem és megállás falait is. Ezért az elmúlt hetekben sokan egész nap, sőt még éjszaka is imádkoztak a népek szabadságáért.”

Húszévkésőbb, 2009-ben, három találkozó gyűjtötte egybe a fiatalokat, májusban Vilniusban (Litvániában), októberben Pécsen (Magyarországon) és december végén az európai találkozó Poznanban (Lengyelországban).

Ebből az alkalomból szeretnénk magunknak feltenni a kérdést: ma, Európában csakúgy, mint a többi földrészen, eleget gondolkozunk-e arról, hogy mi is az értelme a szabadságnak? Minden fiatal feltehetné magának a kérdést: Mihez kezdesz a szabadságoddal?

Kínában talákoztunk olyan keresztény csoportokkal, akik számára egyértelmű volt, mekkora kincset jelent a Szentírás¹. Vannak, akik többet szeretnék olvasni a Bibliát, de ez nem mindig könnyű feladat. Velük közösen két megközelítési módot találtunk:

- A Biblia központi gondolata Isten szeretete. Minden az első szeretet frissességével kezdődik Isten és az emberiség között. Majd csak ezt követően jelennek meg a nehézségek és a hűtlenségek. De Isten nem fárad bele a szeretetbe, szüntelenül keresi népét. A Biblia Isten hűségének története.

- Isten odaadja magát Krisztus által: Ő az Isten igéje. Amikor olvassuk a Bibliát, akkor vele, Krisztussal találkozunk, az Ő hangját halljuk, vele kerülünk személyes kapcsolatba².

Az olvasottakból néha csak egy-egy szó ragad meg minket. Az a fontos, hogy ezt a szót a gyakorlatba is átültessük. Így fogjuk lassan egyre jobban megérteni.

Kínában együtt imádkoztunk olyan keresztényekkel, akik gyakran szokták a taizéi énekeket a saját nyelvükön énekelni. Szerették volna tudni, hogyan lehetne a közös imákat még jobban előkészíteni és levezetni? A közösségünk tapasztalatából merítve néhány konkrét ötletet próbáltunk átadni. Természetesen mindezeknek bele kell épülniük a helyi egyház saját szokásaiba:

- Egész egyszerű módon tegyük otthonossá az imádság helyét, hogy a környezet is Isten felé irányítsa figyelmünket.

- Kövessünk egy kiegyensúlyozott imarendet: énekek, zsoltár, olvasmány, ének, csend (8-10 perc), könyörgések, Miatyánk, záró imádság, énekek.

- A közös imádság során rövid és könnyen érthető bibliai részt olvassunk, és a nehezebb szövegeket inkább hittanórákra vagy egyéb alkalmakra hagyjuk.

- Ha hosszan énekelünk egy szentírási gondolatot vagy egy mondatot az egyházi hagyomány írásából, akkor könnyebben elmélyülhetünk benne. Egy énekelt mondatot hamar megtanulunk kívülről. Így az elkísérhet minket egész nap vagy akár még éjszaka is.

- Használjuk a meglévő egyszerű szimbólumainkat: például a péntek esti imádság alkalmával a földre tehetünk egy keresztiket, majd egymás után mindenki homlokát a keresztre téve Krisztusra bízhatja saját terheit és a világ szenvedéseit. Szombat este, miközben az Evangéliumot olvassuk föl, néhány gyerek meggyújthatja a jelenlévőknek előre kiosztott kis gyertyákat.

¹ A világ különböző pontján számtalan példa mutatja, mennyire szeretik az emberek a Bibliát, hogy milyen mély hatással van rájuk, és hogy a Szentírás szeretete milyen messzire vezet. Az 1940-es években, Lettországon tartóztattak egy Viktor nevű papot, mert volt egy Bibliája. A rendőrök ledobták a földre a Bibliát, és azt parancsolták a papnak, hogy taposson rá. Erre ő letérdelt, és megcsókolta a könyvet. Tíz év szibériai kényszermunkára ítélték.

² A Szentírásról egy Fülöp-szigeteki püspök ezt mondta: „Isten szól hozzánk, de meg is hallgat, különösen az özvegyeket, az árvákat, az üldözötteket, a szegényeket és mindazokat, akiknek a hangját nem halljuk meg. Ezért ahhoz, hogy megértsük az Isten szavát, meg kell tanulnunk úgy hallgatni, ahogyan ezt Ő teszi.”

A bizalom zarándokútjának néhány újabb állomása 2010-ben

Alois testvér néhány testvérrel együtt a következő találkozókra lesz jelen:

Portugália:
Porto, február 13-16.
Bosznia Hercegovina:
Szarajevó, szeptember 4-5.
Norvégia:
Oslo és Trondheim, szeptember 17-19.

Nemzetközi találkozók

Az 5. ázsiai találkozó a Fülöp-szigeteki Manilában kerül megrendezésre 2010. február 3. és 7. között.

A poznani találkozó alatt kerül nyilvánosságra a két alábbi találkozó helyszíne:
A 2. nemzetközi Latin-amerikai találkozó, 2010. december 8. és 12. között
A 33. Európai Fiatalok Találkozója 2010. december 28. és 2011. január 1. között

A Poznani találkozóra érkezett üzenetek:
www.taize.fr